

[Pia Gjellerup]

Lovforslagets bemærkninger angiver, at der har været uenighed i udvalget om medtagelsen af denne bestemmelse, men det har der rent faktisk ikke været på det tidspunkt, hvor udvalget skulle lave det lovudkast, som danner grundlaget for lovforslaget i øvrigt.

Til justitsministeren må jeg så sige, at det, der lå i min slutbemærkning, ikke var en afvisning, det var et tilsagn om, at vi ville bruge mange kræfter på at få forbedret forslaget, fordi vi mener, at det er nødvendigt med forbedringer for at kunne acceptere det. Og det er jo det, der blev nævnt i min indledende bemærkning.

Afslutningsvis vil jeg sige, at de fremskridt, som justitsministeren påpeger er udtrykt i lovforslaget, det er fremskridt i forhold til 1938, men jeg mener ikke, at der er tale om sådanne fremskridt, som vi havde forventet os af et lovforslag i 1987. Men det kan da forhåbentlig under udvalgsbehandlingen blive et bedre lovforslag, sådan at vi får en god lov.

Fischer (KF):

Det er rigtigt, at der er mange parter, der har været inddraget i arbejdet med denne lovgivning. Hvis jeg husker ret, så har vi modtaget en liste over 45 organisationer og grupper, der er blevet hørt, der har haft medindflydelse på dette arbejde. Det er min bestemte opfattelse, at det lovforslag, som justitsministeren her har fremsat, i hovedlinjerne, i det afgørende afspejler det grundige udvalgsarbejde, der er blevet udført af Kallehaugedvalget. Derfor synes jeg, at det, fru Pia Gjellerup fremkommer med i dag, er udtryk for noget underligt politisk pindehuggeri, for det er egentlig, som om Socialdemokratiet pludselig vil skabe tvivl om berettigelsen af dette lovforslag.

Jeg vil egentlig gerne vide, om fru Pia Gjellerup er i overensstemmelse med de socialdemokratiske amtspolitikere i sine krav her i dag, for det har jeg da på fornemmelsen at hun ikke er, og dermed, hvis hun ikke er i overensstemmelse med sine egne politikere, der skal administrere lovforslaget, fjernes den socialdemokratiske ordførers troværdighed jo.

Vi er alle interesserede i, at der bliver en god standard for de pågældende patienter, men der må nødvendigvis også være en vis realisme i det. Skulle man følge fru Pia Gjellerups ordførertale, så ville det jo egentlig betyde, at amterne blev frataget deres kompetence på det her

område, og det er vel ikke det, ordføreren ønsker.

Jeg synes alt i alt, vi kan være tilfredse med lovforslaget, også med de klare tilkendegivelser vedrørende sigtet i lovforslaget, at minimere anvendelsen af tvang og at styrke patienternes retsstilling. Jeg tror derfor, at vi kan få et godt udvalgsarbejde omkring dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Vi vil gerne have en nærmere begrundelse for, at patienten, som det står i § 1, stk. 2, skal modsætte sig en foranstaltning, for at man kan tale om tvang. Hvis man er så positiv over for at give patienterne større retssikkerhed, burde det så ikke være sådan, at det, som patienterne ikke gav tilsagn om, måtte betragtes som tvang? Det ville bringe psykiatrien i et helt nyt lys, nemlig at den skal have accept af den behandling, som den kan tilbyde, og som patienterne skal have lejlighed til at tage stilling til.

Med beklagelse må vi konstatere, at store dele af de fysiske patientrettigheder, som var med i betænkningen fra udvalget vedrørende revision af sindssygelovgivningen, er gledet ud af justitsministerens lovforslag, og der er talt en del om, hvad det indeholder. Det er jo noget vås, at disse forbedringer ville ske på bekostning af forbedringer andre steder i psykiatrien. Forbedringerne ville ganske givet have medført en vis standardhævning. I den forbindelse kunne vi godt tænke os at få oplyst, hvor de 700 mio. kr., der i 1975 blev afsat til forbedring af de psykiatriske sygehuse, er blevet af. Det er siden hen oplyst, at der er indgået en aftale om, at de ikke var øremærkede, men vi vil godt under udvalgsarbejdet børe lidt i, om der egentlig ikke er en tilgodekonto her.

Lovforslaget indeholder flere nyskabelser. § 2 er en af dem, nemlig forpligtelsen for sygehusejerne til at tilbyde sygehuseophold, behandling og pleje som svarende til god psykiatrisk sygehusstandard. Med iver og interesse har jeg ledt efter, hvad der nu kunne opfattes som god psykiatrisk sygehusstandard. Og hvad finder jeg? Justitsministeriet har fastslået, hvad der er god psykiatrisk sygehusstandard. Dette ministerium af alle, som er berygtet for en lav standard i sine indlogeringer, og som i sit arbejde, i sine indlogeringer har det største tilbagefald blandt sit klientel, henviser i bemærkningerne